

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 30 września 2013 r.

DOLiS/DEC- 1053/13/63541,63543
dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2002r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku C. o ponowne rozpatrzenie sprawy skargi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w R. na odmowę udostępnienia mu przez C. danych osobowych Pana K. P. w zakresie wysokości jego wynagrodzenia netto z tytułu zatrudnienia w C. za okres od dnia [...] października 2011 r. do dnia [...] września 2012 r., rozstrzygniętej decyzją administracyjną Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 19 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-462/13/24450,24453), nakazującą C. udostępnienie Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w R. ww. danych,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w R., zwanego dalej MOPS, na odmowę udostępnienia MOPS przez C., zwane dalej C., danych osobowych Pana K. P., w zakresie wysokości jego wynagrodzenia netto z tytułu zatrudnienia w C. za okres od dnia [...] października 2011 r. do dnia [...] września 2012 r. MOPS podniósł w skardze, że „(...) wystąpił z wnioskiem do C. (...) o udostępnienie danych dotyczących wysokości miesięcznych przychodów Pana K. P. (pracownika C.) pomniejszonych o miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych, składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz ubezpieczenia społeczne za okres od października 2011 r. do bieżącego miesiąca uzasadniając wniosek prowadzonym w stosunku do Pana K. P. postępowaniem administracyjnym w sprawie ustalenia odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej członka jego rodziny (...). Dziadek Pana K. P. od 2004 roku przebywa w domu pomocy społecznej. Pan K. P. jest stroną postępowania opartego na przepisach art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (...). C. w piśmie z dnia [...] września 2012 r. odmówiło przekazania żądanych danych (...) z uwagi na to, że w ocenie C. powołane we wniosku przepisy art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych (...) w zw. z art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej nie

stanowią podstawy do występowania z wnioskiem o udostępnienie danych do pracodawcy (...)). MOPS dodał, że Pan K. P., wezwany „do przedłożenia zaświadczenia o dochodach ewentualnie złożenia oświadczenia o wysokości dochodów”, nie przedstawił tych dokumentów. Według MOPS: „W tym stanie rzeczy organ nie ma innej możliwości uzyskania niezbędnych do wydania decyzji informacji o dochodach strony niż zwrócenie się do pracodawcy o ich udzielenie”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w sprawie postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. C. przetwarza jako pracodawca dane osobowe Pana K. P. jako pracownika w systemie komputerowym [...], w tym w zakresie wysokości wynagrodzenia netto z tytułu zatrudnienia za okres od dnia [...] października 2011 r. do dnia [...] września 2012 r.
2. Pismem z dnia [...] września 2011 r. MOPS zawiadomił Pana K. P. o wszczęciu postępowania administracyjnego z urzędu w sprawie ustalenia jego odpłatności z tytułu pobytu jego dziadka, Pana F. P., w Domu Pomocy Społecznej [...] w R. Postępowanie to nie zostało zakończone.
3. Wnioskiem z dnia [...] sierpnia 2012 r. (znak: [...]) MOPS zwrócił się do C. o „przesłanie zaświadczenia o wysokości miesięcznych przychodów pomniejszonych o miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym od osób fizycznych, składki na ubezpieczenia zdrowotne określone w przepisach o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz ubezpieczenia społeczne określone w odrębnych przepisach za m-ce: od października 2011 roku do nadal Pana K. P., PESEL [...], zatrudnionego w Waszej Firmie. Pan K. P. jest zobowiązany na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej do ponoszenia opłaty za pobyt dziadka – Pana F. P., który przebywa w Domu Pomocy Społecznej [...] w R.”.
4. Pismem z dnia [...] września 2012 r. (znak: [...]) C. odmówiło przekazania MOPS wnioskowanych danych, podnosząc, że adresatem art. 61 ust.1 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej są „małżonek, zstępni i wstępni, a nie Ośrodek Pomocy Społecznej czy też pracodawca. Przepisy te nie stanowią w ocenie C. podstawy do występowania z wnioskiem o udostępnienie danych do pracodawcy. Z uwagi na powyższe C., do którego takie żądanie zostało skierowane, nie ma obowiązku udostępniać tych danych”.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor decyzją administracyjną z dnia 19 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-462/13/24450,24453) nakazał C. udostępnienie MOPS wnioskowanych danych osobowych. Decyzja została doręczona C. dnia [...] kwietnia 2013 r.

Dnia [...] maja 2013 r. (w ustawowym terminie) do Biura GIODO wpłynął wniosek C. (nadany dnia [...] maja 2013 r.) o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją oraz „1) uchylenie zaskarżonej Decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, z powodu braku zawiadomienia adresata decyzji o wszczęciu postępowania, a w razie nieuwzględnienia tego wniosku, 2) uchylenie zaskarżonej Decyzji i umorzenie postępowania w całości na podstawie art. 138 § 1 pkt 2) K.p.a. lub zmianę decyzji i orzeczenie na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2) o nieudostępnianiu danych osobowych objętych Decyzją”. Według C. zaskarżona decyzja wydana została w postępowaniu obciążonym istotną wadą, bo pierwszym pismem w sprawie skierowanym przez GIODO do C. było pismo z dnia [...] marca 2013 r. (znak: [...]) informujące o przeprowadzeniu w sprawie postępowania wyjaśniającego i zebraniu materiału dowodowego wystarczającego do wydania decyzji. Dodano: „C. znany był fakt prowadzenia postępowania wskutek skargi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w R., gdyż składał wyjaśnienia do Pana Ministra J. K. pismem z dnia [...] 01.2013 r. (...), jednakże wyjaśnienia te nie były poprzedzone zgodnym z art. 61 § 4 K.p.a. w zw. z art. 22 u.o.d.o. zawiadomieniem o wszczęciu postępowania”.

W razie nieuwzględnienia ww. wniosku C. podniosło, że zaskarżona decyzja narusza art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych „poprzez wykładnię pozwalającą z tej normy wywodzić obowiązki osoby trzeciej, nie mającej obowiązku wynikającego z przepisu prawa. (...) z uwagi na brak obowiązku o jakim mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2) pkt nie stwierdzono podstaw do udostępnienia danych”. Podniesiono, że przepisem prawa, o jakim mowa w ww. artykule, nie może być art. 61 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, „gdyż norma z niego wynikająca nie kreuje żadnego sposobu postępowania osoby trzeciej w relacji organ pomocy społecznej – podmiot zobowiązany do uiszczenia opłaty”, ani art. 105 ww. ustawy, gdyż „nakazany w nim sposób postępowania osób trzecich (udostępnienie lub udzielenie informacji) ma zastosowanie w sytuacji przewidzianej w tym przepisie, tj. »rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej«, co tu nie ma miejsca, gdyż strona postępowania prowadzonego przez MOPS (pracownik C.) według znanego C. stanu faktycznego nie występował o świadczenie z pomocy społecznej i jego powołanie w uzasadnieniu Decyzji jest nieadekwatne do stanu faktycznego”.

Po powtórny raz rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia 19 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-462/13/24450,24453) jest prawidłowe. Argumenty C. podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie uzasadniają konieczności zmiany tej decyzji.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zawartego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy żądania uchylecia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania „z powodu braku zawiadomienia adresata decyzji o wszczęciu postępowania”.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że po uzupełnieniu przez MOPS skargi wniesionej do GODO organ wszczął w związku z tą skargą postępowanie administracyjne znak: [...], o czym poinformował MOPS pismem z dnia [...] grudnia 2012 r. Jednocześnie pismem z tej samej daty (znak: [...]) organ zwrócił się do Ministra Finansów o ustosunkowanie się do treści ww. skargi i złożenie pisemnych wyjaśnień w określonym zakresie.

W odpowiedzi do Biura GODO wpłynęło w dniu [...] stycznia 2013 r. pismo Podsekretarza Stanu Ministerstwa Finansów J. K. z dnia [...] stycznia 2013 r. (znak: [...]), do którego załączono „wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie”, tj. kopię pisma C. z dnia [...] stycznia 2013 r. (znak: [...]) skierowanego do ww. Podsekretarza Stanu Ministerstwa Finansów. Na wstępie ww. pisma C. wskazano, że stanowi ono odpowiedź na pismo GODO z dnia [...] grudnia 2012r. (znak: [...]), kierowane do Ministra Finansów, a przekazane do MOPS dnia [...] stycznia 2013 r. (wprawdzie w piśmie C. podano datę: [...].01.2012 r., jednak wskazanie roku 2012 należy uznać za oczywistą omyłkę pisarską, zamiast roku 2013). W piśmie C. podano, że dane pracownika, Pana K. P. były i są przetwarzane przez C. w celu realizacji obowiązków C. jako pracodawcy. Wskazano: „Dane obejmujące wysokość »wynagrodzenie netto« z tytułu zatrudnienia były przetwarzane również w okresie [...].10.2011 r.- [...].09.2012 r.”. Wskazano: „Wobec ustalenia (...) że brak jest podstaw prawnych udzielenia żądanych informacji, czyli nieobjęcia sytuacji zaistniałej w postępowaniu prowadzonym przez MOPS wobec Pana K. P. żadną normą prawną nakazującą udostępnienie informacji (np. na wzór tej przewidzianej art. 105 ust. 1 Ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (dalej:U.p.s) pismem z dnia [...].09.2012r. ([...])odmówiono wydania zaświadczenia, przedstawiając uzasadnienie”.

Z uwagi na powyższe wyjaśnienia Generalny Inspektor pismami z dnia [...] marca 2013 r. poinformował strony niniejszego postępowania, tj. Skarżącą oraz C., że na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego zostanie wydana decyzja administracyjna, i pouczył strony o

przysługujących im uprawnieniach określonych w art. 10 § 1 i art. 73 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanej dalej Kpa.

Dnia 19 kwietnia 2013 r. GİODO wydał w sprawie decyzję administracyjną (znak: 462/13/24450,24453), która została doręczona ww. stronom postępowania dnia [...] kwietnia 2013 r.

Zgodnie z art. 61 § 4 Kpa o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 lutego 2012r. (sygn. akt II OSK 2394/10): orzekł: „Przepis art. 61 § 1 k.p.a. stanowi formę realizacji zasady ogólnej czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym (art. 10 k.p.a.). Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego ma umożliwić stronom realizację uprawnień procesowych określonych przepisami k.p.a. przez podejmowanie przez nie czynności procesowych mających wpływ na ustalenie stanu faktycznego i prawnego sprawy administracyjnej. Z tego też względu nie jest istotna forma tego powiadomienia, lecz fakt, czy strony zostały zawiadomione o wszczęciu postępowania administracyjnego w określonej sprawie, a więc to, czy powzięły wiadomość o wszczęciu postępowania administracyjnego. Uzyskanie przez stronę informacji o wszczęciu postępowania administracyjnego w określonej sprawie umożliwia stronie podjęcie stosownych działań w danej sprawie i pozwala na zadbanie o należytą ochronę własnych interesów prawnych”. Ponadto NSA w wyroku z dnia 18 kwietnia 2008 r. (sygn. akt II OSK 429/07) orzekł: „Nie jest uprawniony pogląd, że późniejsze przystąpienie strony do postępowania nie konwaliduje braku zawiadomienia

strony

o wszczęciu postępowania. Zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania nie jest wartością samą w sobie, lecz ma określony cel, którym jest przede wszystkim poinformowanie stron o tym, iż rozpoczęło się postępowanie administracyjne, w którym może zachodzić potrzeba obrony ich praw. Jeżeli zatem, strona dowie się z innego źródła o wszczęciu postępowania i na skutek tego obronę swoich praw podejmie to nie ma potrzeby zawiadamiania jej o wszczęciu postępowania”.

Stwierdzić należy, że wraz z otrzymaniem dnia [...] stycznia 2013 r. od Ministra Finansów ww. pisma GİODO z dnia [...] grudnia 2012 r. C. powzięło wiadomość o wszczęciu niniejszego postępowania administracyjnego w sprawie skargi MOPS w R., co zresztą C. przyznało we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, wskazując, że: „C. znany był fakt prowadzenia postępowania wskutek skargi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w R. (...)”. Następnie C. jako strona niniejszego postępowania zostało poinformowane przez Generalnego Inspektora o zebraniu w sprawie materiału dowodowego wystarczającego do wydania decyzji administracyjnej i uprawnieniach stron określonych w Kpa, jak również wydana w sprawie decyzja GİODO została doręczona C.

W świetle powołanego orzecznictwa sądowoadministracyjnego dotyczącego zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego nie można podzielić zarzutu C., że zaskarżona decyzja wydana została w postępowaniu obciążonym istotną wadą, ani uwzględnić żądania o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Odnosnie do pozostałych zarzutów podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazać należy, że ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz.926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych osobowych (art. 2 ust. 1). W świetle przepisów ustawy C. jest administratorem danych osobowych Pana K. P., gdyż jako jego pracodawca decyduje o celach i środkach przetwarzania jego danych (art. 7 pkt 4 ustawy). Jak wynika z materiału dowodowego sprawy, C. w szczególności

przetwarza dane Pana K. P. w zakresie wysokości wynagrodzenia netto z tytułu jego zatrudnienia w C.

W myśl art. 7 pkt 2 ustawy przetwarzaniem danych są jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda forma przetwarzania danych osobowych musi znaleźć oparcie w jednej z materialnych przesłanek warunkujących legalność tego procesu, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy), przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne m.in. gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2).

Powtórzyć należy, że w świetle materiału dowodowego sprawy skierowane do C. żądanie MOPS o udostępnienie ww. danych osobowych wypełnia dyspozycję art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, pomimo przeciwnego stanowiska wyrażonego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez C., które kwestionuje takie ustalenie GODO.

Ponownie wskazać należy, że MOPS prowadzi postępowanie administracyjne w sprawie odpłatności Pana K. P. z tytułu pobytu jego dziadka w Domu Pomocy Społecznej [...] w R. To postępowanie prowadzone jest w trybie i na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182 ze zm.) oraz Kpa. W myśl art. 59 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej decyzję ustalającą opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej. Wg art. 110 ust. 1 ww. ustawy zadania pomocy społecznej w gminach wykonują jednostki organizacyjne – ośrodki pomocy społecznej. Zgodnie z art. 60 ust. 1 ww. ustawy pobyt w domu pomocy społecznej jest odpłatny do wysokości średniego miesięcznego kosztu utrzymania. W myśl art. 61 ust. 1 ww. ustawy obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej są w kolejności: 1) mieszkaniec domu, a w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka, 2) małżonek, zstępni przed wstępnymi, 3) gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej - przy czym osoby i gmina określone w pkt 2 i 3 nie mają obowiązku wnoszenia opłat, jeżeli mieszkaniec domu ponosi pełną odpłatność.

Powtórzyć należy, że w świetle powołanych przepisów Pan K. P. jest osobą zobowiązaną do wnoszenia opłaty za pobyt jego dziadka w ww. domu pomocy społecznej, gdyż jest jego zstępnym, zatem należy do kręgu osób wymienionych w art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej. MOPS prowadzi w stosunku do Pana K. P. (podmiot obowiązany do wnoszenia ww. opłaty) postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia ww. odpłatności. W celu ustalenia wysokości tej opłaty konieczne jest pozyskanie danych o wysokości wynagrodzenia Pana K. P. dla ustalenia dochodu na osobę w rodzinie, bowiem w myśl art. 61 ust. 2 pkt 2 lit. b ww. ustawy opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wnoszą zstępni przed wstępnymi w przypadku osoby w rodzinie, jeżeli posiadany dochód na osobę jest wyższy niż 300% kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, z tym że kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 300% kryterium dochodowego na osobę w rodzinie. Wnioskowane informacje są niezbędne MOPS do zakończenia postępowania w przedmiocie ustalenia ww. opłaty, ale nie może ich uzyskać od Pana K. P., dlatego MOPS zwrócił się o ich udostępnienie do pracodawcy Pana K. P., wypłacającego mu wynagrodzenie. W ocenie GODO wnioskowane informacje są niezbędne do wykonania przez MOPS obowiązku wynikającego z przepisu prawa, dlatego organ ten jest uprawniony do ich pozyskania na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Powyższe obala podniesiony przez C. we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut, że art. 61 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej nie może być przepisem prawa, o którym mowa w ww. art. 23 ust. 1 pkt 2.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, sądy, organy i jednostki organizacyjne są obowiązane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, udostępnić lub udzielić na wniosek pracownika socjalnego odpowiednich informacji, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej.

W doktrynie wskazuje się, że: „Podmioty zobowiązane do współdziałania z pracownikiem socjalnym zostały określone szeroko. (...) Pod pojęciem jednostek organizacyjnych można ująć wszelkie podmioty niebędące osobami fizycznymi. Zakres zastosowania niniejszego przepisu będzie się odnosił w szczególności do placówek oświatowych, placówek ochrony zdrowia, zakładów karnych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także pracodawców. Podmioty te zobowiązane są udzielać informacji niezwłocznie (...). Informacje mają być udostępnione lub udzielone, co może polegać na umożliwieniu wglądu do dokumentów, sporządzenia z nich notatek, kserokopii lub na ustnym oraz pisemnym przekazaniu informacji albo na wystawieniu określonego dokumentu (np. zaświadczenia). Pracownik socjalny może się domagać jedynie informacji mających znaczenie dla wydania decyzji w sprawie świadczenia z pomocy społecznej. (...) Przekazane informacje należy traktować jako dowód w postępowaniu administracyjnym z zakresu pomocy społecznej. (...) Uprawnienie to powinno być wykorzystywane zwłaszcza w sytuacjach, gdy istnieje wątpliwość dotycząca danych przedstawionych przez osobę lub rodzinę starającą się o przyznanie pomocy” (por. Iwona Sierpowska, „Ustawa o pomocy społecznej. Komentarz”, ABC, 2009 r. wyd. II).

Jak wskazano, MOPS żąda od C. wnioskowanych danych w związku z postępowaniem w sprawie odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej członka rodziny Pana K. P., tj. jego wstępnego. Nie ulega wątpliwości, że są to informacje, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej, pobieranych przez wstępnego Pana K. P. Dlatego bezzasadny jest podniesiony przez C. we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut, że art. 105 ustawy o pomocy społecznej nie może być przepisem prawa, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Ponownie stwierdzić należy, że MOPS jest uprawniony do pozyskania wnioskowanych danych, natomiast C. bezzasadnie odmówiło ich udostępnienia dla celów prowadzonego przez MOPS ww. postępowania, a w ten sposób naruszyło art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Podstawa prawna do pozyskania tych danych wynika z powołanych przepisów ustawy o pomocy społecznej: zarówno z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 61 ust. 1, będących podstawą prowadzonego przez MOPS postępowania, jak i art. 105 ust. 1, uprawniającego MOPS do pozyskania wszelkich informacji mających związek z prowadzonym postępowaniem. Niewątpliwie wnioskowane informacje są niezbędne dla ww. postępowania prowadzonego przez MOPS.

Tytułem wyjaśnienia dodać należy, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje okoliczność, że MOPS wnosił do C. o wydanie zaświadczenia w przedmiocie uzyskiwanego przez Pana K. P. wynagrodzenia, bowiem z okoliczności sprawy wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że MOPS w istocie domagał się od C. udostępnienia danych osobowych Pana K. P. w zakresie jego wysokości wynagrodzenia netto z tytułu zatrudnienia w C. w sprecyzowanym okresie. Tak zresztą ww. wniosek został przez C. potraktowany – jako wniosek o udostępnienie danych osobowych, a nie jako wniosek o wydanie zaświadczenia. Forma, w jakiej dane zostaną udostępnione, tj. czy w formie zaświadczenia, czy innego dokumentu, zależy od uznania administratora danych.

Ze względu na odmowę udostępnienia przez C. na rzecz MOPS wnioskowanych danych Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uznał za konieczne skorzystanie z kompetencji

przewidzianych w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy, w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności (...) udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zasadnie nakazał C. udostępnienie na rzecz MOPS danych osobowych Pana K. P. w zakresie wysokości jego wynagrodzenia netto z tytułu zatrudnienia w C. za okres od dnia [...] października 2011 r. do dnia [...] września 2012 r.

Po dokonaniu powtórnej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko zajęte w decyzji administracyjnej z dnia 19 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-462/13/24450,24453).

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.) od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).